

Psychologiczne aspekty adherencji

W pojęciu adherencji chodzi o specyficzny typ zachowania niektórych pacjentów, który polega na niestosowaniu się do zaleceń medycznych. Zdarza się, że chorzy omijają pewne dawki leków, całkowicie je odstawiają lub wręcz dobierają inne leki, bez konsultacji z lekarzem.

Jest to przede wszystkim konsekwencją poczucia skrajnego zagubienia, jakie towarzyszy niektórym pacjentom już od momentu postawienia diagnozy. Oczywiście, każdy chory na chorobę nowotworową czuje się skrajnie zdezorientowany w tej całkowicie nowej sytuacji. Są jednak osoby, które kompletnie nie mogą się w niej odnaleźć. Podkreślić należy, że dzieje się tak pomimo tego, że cały czas znajdują się pod ścisłą kontrolą placówki medycznej i lekarza prowadzącego. Stały kontakt ze szpitalem i lekarzem nie oznacza jednak, że współpraca z nim układa się dobrze.

Często, lekarz rozmawiając z pacjentem nie ma powodów, aby nabrać wątpliwości, co do poziomu jego świadomości w kwestii sytuacji chorobowej. Dopiero, kiedy zada mu pytanie na temat konkretnych zagadnień, dotyczących jego choroby oraz o tego, czego się od niego oczekuje, wychodzi na jaw jego całkowita niewiedza. Okazuje się, że pacjent nie zrozumiał tego, co usłyszał w czasie konsultacji medycznych, nie zdaje sobie sprawy ze swojej sytuacji chorobowej, nie rozumie terminologii lekarskiej, bądź – co najgorsze – rozumie ją źle. Oczywiście, weryfikowanie wiedzy pacjenta, czyli upewnienie się, że zrozumiał, na jakim etapie jest jego choroba i czego się od niego oczekuje powinno być stałym elementem konsultacji medycznych. Z drugiej strony pacjent powinien być zawsze świadomy, że najważniejszym jego wkładem w proces leczenia są szczerść i otwartość. Nigdy nie może mieć obaw, aby przyznać się, że czegoś nie zrozumiał.

Brak partnerskiej relacji i niezdolność zrozumienia tego, co mówi lekarz prowadzi również często do podważenia jego pozycji specjalisty w oczach pacjenta. Zagubiony chory stara się samemu zdobyć wiedzę o chorobie i zwraca się w stronę alternatywnych autorytetów. Konsekwencją może być przejście przez pacjenta kontroli i decydowanie o elementach terapii, bez informowania o tym lekarza.

NPS/LINIA4/AMOB/20/03/001